

udelukkede Benyttelsen af Erfaringer andetstedsfra, maae vi med Hensyn til den almindelige Enkeltkassens fremhæve, at ligesom der i intet Tilfælde bør gives Mændenes Dødelighed i denne Anstalt nogen Anvendelse paa Tarifferne for frivillige Forsikringer, saaledes svækker ogsaa den ubetingede Forsørgelsespligt noget Anvendeligheden af Dvindernes i Enkeltkassen iagttagne Dødelighedsforhold, og, naar der antydes en særlig Anvendelse af de i Enkeltkassen indvundne Erfaringer ved Beregningen af Prisen for Overlevelsesrenter i den pligtige Afdeling, da have vi ovenfor fremsat den store Betsænkkelighed, der gjør sig gjældende mod i denne Afdeling at bruge en anden Tarif end den almindelige. Det maa heller ikke glemmes, at Aldersforholdene i den til Enkeltforsørgelse forpligtede Embedsstand ere mærkelig forandrede ikke blot ved forbigaaende Forhold, men derved at saamange Stillinger, der for medførte kongelig Ansættelse i en yngre Alder, nu ikke medføre saadan Ansættelse. Om Forsikringen for Børnepligtige anføres det i Motiverne, at Opjørelsen af Dødeligheden i den har givet en Række af Quotienter, som „muligvis kan finde praktisk Anvendelse o. s. v.“. Ansees det for nødvendigt at medtage Erfaringerne fra denne ene Anstalt, kan en dertil sigtende Ændring skee ved tredie Behandling, men som da vel maa gaae ud paa, at Erfaringerne derfor i det Hele eller for et vist Omfang skulde medtages i Beregningen.

Naar der dernæst til de efter Rentefoden og Livsandsynligheden beregnede Indskud naturligtvis kræves et Driftstillæg, og naar dette først for alle Forsikringer sættes til 3 pCt. af Indskudet, men dernæst beregnes forskjellig med stigende Beløb, efter som Forsikringen (istedetfor mod Capitalbetaling paa eengang) tegnes med aarlige, halvjaarlige, fjerdingaarlige eller maanedlige Præmier, da indrømmer Udvalget, som ganske erkjender, at Præmiebetalingen maa medføre et større Driftstillæg end Capitalbetaling, vel tillige, at der ved den foreslaaede Gradation er taget et i sig selv billigt Hensyn til den forskjelligle Alieilighed ved Præmiernes Modtagelse og Bogforingen over dem samt til Rentetabet, naar det Samme, som ved aarlige Præmier betales ved Aarets Be-

gyndelse, først indkommer succesfiv i hele Aarets Løb (hvortil vel endnu maa føies, at ganske smaa maanedlig indkommende Beløb enten blive længere henliggende hos Agenter og Postmestre eller medføre forholdsvis større Indsendelsesomkostninger); men dette nøiagtige Billighedshensyn forekommer os at maatte træde tilbage for en simplere Beregningsmaade og Form af Tarifferne, især da det kan fremkalde Misforstaaelse og Misstemning hos dem, der tegne Forsikringer for smaae, men hyppigere forfaldende Præmier. Vi foreslaae derfor, at Tillægget bliver eens for al Præmiebetaling i Modsetning til Capitalbetalingen.

Da det neppe er tænkeligt, at Anstalten ganske vil kunne undvære særlige Agenter paa visse Steder udenfor Kjøbenhavn, og da det navnlig turde vise sig vanskeligt i alle store Byer paa Hovedpostrouterne at henlægge alle Anstaltens Forretninger, derimellem ogsaa Meddelelsen af alleslags attuaede Dplysninger, til Postcontoirerne, har Udvalget ved § 14 foreslaaet en Ændring, der giver Bemyndigelse til Agenters Ansættelse efter Anstaltens Lov. Af dette Forslag følge et Par Redactionsforandringer.

Ved § 15 seer Udvalget ingen Grund til at beholde en Stempelafgift paa Anstaltens Policier, naar Indtegningsbeviserne blive stempelefrie, og foreslaaer derfor Stempelfriheden udvidet ogsaa til Policierne.

Ved § 16 har Udvalget stillet et Ændringsforslag om, at den Deeltager, der ikke hæver sit Tilgodehavende, offentlig skal indkaldes, førend Tilgodehavendet hjemfalder til Anstalten, et Forslag, der synes at anbefales baade af Billighed og af Analogi med, hvad der skeer i lignende Forhold.

§ 17, der handler om Anstaltens Bestyrelse, har givet Anledning til ikke ringe Meningsforskjel i Udvalget.

Medundertegnede Teseu optager, hvad der var foreslaaet i det for to Aar siden forelagte Lovforslag, at Anstalten skal bestyres af een Directeur, og at dennes og det øvrige Forretningspersonales Myndighed og særlige Ansvar bestemmes ved en af Finantsministeren udsærdiget Instrux, idet han anseer denne Form for Styrelsen af en Anstalt, der drives for Statens Regning eller dog paa dennes Risiko under Finants-